

телитѣ на отечеството, които искатъ неговото заминаване. Князътъ отговори на кжсо — далече звучеше неговото „юнаци“. Тишина, всички шапки бѣха свалени. Гърмогласно ура. — Вчера вечеръ имаше овация и предъ генерала. Той имъ казалъ на кжсо: „Дръжте си княза, когото имате; по-добъръ не ще намѣрите“. — Вчера писахъ на баща си въ Виена, тази вечеръ пакъ. — Утре на 10 ч. има съветъ у княза.

29 априлъ/11 май, срѣда. Вчера опълченцитѣ съобщили на Ползикова, че искали да натупатъ Стамболова, търсѣли го изъ града, ала имъ било попрѣчено. Въ Враца въ понедѣлникъ подиръ пладне имало митингъ отъ 2500 души, ликуване. Въ Русчукъ молебень, прочувствена телеграма. Въ Раховица огромна радостъ. Отъ Търново пристигна известие, че тамъ се прѣснали много невѣрни приказки, не знаятъ още прокламацията.

На 10 ч. имаше министерски съветъ. Трая 1³/₄ часа. Стоиловъ сжщо присѣствуваше. Оживени препирни, свършено друго нѣщо отъ досегашната практика, когато всички седѣли като *masculi picti* [красиви фигуранти] и само Каравеловъ вдигалъ врѣва. Най-напредъ се занимахме съ *personalia*. Указътъ за мене е подписанъ. Шлейферъ заминалъ, като си взелъ предварително заплатата за 2 месеца, и оставилъ оставката си писана на 23, а регистрирана на 26, трѣбвало би да бжде преследванъ; за главенъ секретаръ се спрѣхме върху Илия Цановъ. Желѣзковичъ ще задържи Каранфиловича. — Следъ това генералътъ събщи, че иска да назначи 5 офицера съ по 1000 фр. месечно да пжтуватъ изъ страната и да надзираватъ изборитѣ, да докладватъ за всички възможни злоупотрѣбления, да приематъ оплаквания отъ населението и да уволняватъ флагрантнитѣ престѣпници отъ страна на административната властъ. Подигна се споръ меж-Еренрота и Стаматова за легалността на тѣзи назначения. Стаматовъ иска да обоснове новото „учреждение“ съ § 47 отъ конституцията. Еренротъ мисли, че това сж чиновници за особни поржчки, комисия за 2 и по-малко месеца, не познава префектитѣ, не иска да ги смѣнява. Назначението ще стане съ указъ. — Следъ това дойде на дневенъ редъ въпросътъ за рублата. Желѣзковичъ се колебаеше. Еренротъ каза, че старата и новата рубла съдържатъ еднакъвъ *Silbergehalt* [количество сребро], трѣбва да се приематъ и дветѣ въ каситѣ, да се унищожатъ януарското постановление, да се извадятъ отъ обръщение само излизанитѣ парчета; при купуването нѣма домашни пари, и дветѣ сж еднакви. Желѣзковичъ изтъкна огромния напливъ отъ сребро изъ останалитѣ съседни страни, и изчезването на златото. Съгласиха се да се допуснатъ и старитѣ рубли. — Русчушко-варненската желѣзница. Предложението направено презъ декемврий, да се платятъ 30% (вм. 25%), компанията не приема, Англия не се бърка